

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๘๘/๒๕๖๒

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๑

เรื่อง การร่วมการงาน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๕๘ (๔/๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๖๐/๒๕๖๑ เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๑ (ปรับปรุง ๒๕๖๑) เรื่อง การร่วมการงาน

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๑ เรื่อง การร่วมการงาน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

จักรกฤตย์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11

เรื่อง

การร่วมการงาน

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน ฉบับรวมเล่มปี 2568 (IFRS 11: Joint Arrangements (Bound volume 2025 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทย เท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจาก
2568	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2567	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2566	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2565	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2564	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2563	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ ๑1กข และเพิ่มย่อหน้าที่ ๒3๓คก การอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อหาใดๆ	การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินประจำปี (ที่แก้ไขเพิ่มเติมในปี 2562)

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11

เรื่อง

การร่วมการงาน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
การบรรลุวัตถุประสงค์	2
ขอบเขต	3
การร่วมการงาน	4
การควบคุมร่วม	7
ประเภทของการร่วมการงาน	14
งบการเงินของผู้เข้าร่วมการงาน	20
การดำเนินงานร่วมกัน	20
การร่วมค้า	24
งบการเงินเฉพาะกิจการ	26
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	
ข แนวทางปฏิบัติ	
ค วันถือปฏิบัติ การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง และการยกเลิก มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง *การร่วมการงาน* ประกอบด้วย ย่อหน้าที่ 1 ถึง 27 และ ภาคผนวก ก ถึง ค ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการสำคัญ คำนิยามในภาคผนวก ก ที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะเป็นตัวอักษรเอน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด*

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11

เรื่อง *การร่วมการงาน*

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักการในการรายงานทางการเงินของกิจการที่มีส่วนได้เสียในการงานซึ่งมีการควบคุมร่วมกัน (ซึ่งเรียกว่า *การร่วมการงาน*)

การบรรลุวัตถุประสงค์

- 2 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้ให้นิยามของ *การควบคุมร่วมไว้* และกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องกำหนดประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วมโดยประเมินจากสิทธิและภาระผูกพันของตน และต้องรับรู้สิทธิและภาระผูกพันเหล่านั้นให้สอดคล้องกับประเภทของการร่วมการงานนั้น

ขอบเขต

- 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับกิจการทุกกิจการที่เข้าร่วมการงาน

การร่วมการงาน

- 4 การร่วมการงาน หมายถึง การงานซึ่งบุคคลหรือกิจการตั้งแต่สองหรือมากกว่าสองราย มีการควบคุมร่วมกัน
- 5 การร่วมการงานมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 5.1 ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันตามข้อตกลงตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข4)

5.2 ข้อตกลงตามสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานตั้งแต่สองหรือมากกว่าสองรายมีการควบคุมร่วมกัน (ดูย่อหน้าที่ 7 ถึง 13)

6 การร่วมการงานเป็นได้ทั้งการดำเนินงานร่วมกันหรือการร่วมค้า

การควบคุมร่วม

7 การควบคุมร่วม หมายถึง การร่วมกันควบคุมการงานซึ่งได้ตกลงกันไว้ในสัญญาซึ่งการควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

8 กิจกรรมที่เป็นผู้เข้าร่วมการงานต้องประเมินว่าข้อตกลงตามสัญญาได้กำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมร่วมกันหรือไม่ ผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานจะมีการควบคุมร่วมกันก็ต่อเมื่อบุคคลหรือกิจการเหล่านั้นจะต้องร่วมกันกำกับดูแลกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนที่การงานนั้นจะได้รับ (กล่าวคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง)

9 หากได้กำหนดแล้วว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานร่วมกันควบคุมการงานนั้น การควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

10 ในการร่วมการงานใด ๆ จะไม่มีบุคคลหรือกิจการใดที่ควบคุมการร่วมการงานนั้นได้แต่เพียงผู้เดียว ผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานสามารถกีดกันไม่ให้ผู้เข้าร่วมการงานรายหนึ่งรายใดหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานเข้ามาควบคุมการงานนั้นได้

11 การร่วมการงานสามารถมีขึ้นได้ถึงแม้ว่าผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมร่วมในการงานนั้นไม่ครบทุกคน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้ให้ความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการร่วมการงาน (ผู้ร่วมดำเนินงานหรือผู้ร่วมค้า) กับผู้เข้าร่วมการงานแต่ไม่มีการควบคุมร่วม

12 กิจกรรมจะต้องใช้ดุลยพินิจในการประเมินว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมร่วมในการงานนั้นหรือไม่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมทั้งหมด (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข11)

13 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป กิจกรรมต้องประเมินใหม่ว่ากิจกรรมยังคงมีการควบคุมร่วมในการงานนั้นอยู่หรือไม่

ประเภทของการร่วมการงาน

14 กิจกรรมต้องกำหนดประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วม การจัดประเภทการร่วมการงานว่าเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค่านั้นขึ้นอยู่กับสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานนั้น

- 15 การดำเนินงานร่วมกัน หมายถึง การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น โดยเรียกผู้ที่มีการควบคุมร่วมดังกล่าวว่าผู้ร่วมดำเนินงาน
- 16 การร่วมค้า หมายถึง การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น โดยเรียกผู้ที่มีการควบคุมร่วมดังกล่าวว่าผู้ร่วมค้า
- 17 กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการประเมินว่าการร่วมการงานเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า กิจการต้องกำหนดประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วมโดยพิจารณาจากสิทธิและภาระผูกพันของตนที่เกิดจากการร่วมการงานนั้น กิจการสามารถประเมินสิทธิและภาระผูกพันของตนได้โดยพิจารณาจากโครงสร้างและรูปแบบทางกฎหมายของการร่วมการงาน ตลอดจนเงื่อนไขที่ผู้เข้าร่วมในข้อตกลงตามสัญญาได้ตกลงกัน รวมทั้งข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข12 ถึง ข33)
- 18 ในบางครั้ง ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันตามข้อตกลงแม่บทซึ่งกำหนดเงื่อนไขตามสัญญาเป็นการทั่วไปเพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลาย ๆ กิจกรรม ข้อตกลงแม่บทนี้อาจกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องจัดตั้งการร่วมการงานที่แตกต่างกันออกไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมที่เฉพาะเจาะจงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงแม่บทดังกล่าว ถึงแม้ว่าการร่วมการงานเหล่านั้นจะเกี่ยวข้องกับข้อตกลงแม่บทเดียวกัน แต่ก็อาจจัดอยู่ในประเภทของการร่วมการงานที่แตกต่างกันได้ หากสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานนั้นมีความแตกต่างกันเมื่อต้องดำเนินกิจกรรมที่ต่างกันตามข้อตกลงแม่บทนั้น ดังนั้น การดำเนินงานร่วมกันและการร่วมค้าจึงสามารถมีอยู่ร่วมกันได้หากผู้เข้าร่วมการงานมีการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกันแม้กิจกรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงแม่บทเดียวกัน
- 19 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป กิจการต้องประเมินใหม่ว่าประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วมนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปด้วยหรือไม่

งบการเงินของผู้เข้าร่วมการงาน

การดำเนินงานร่วมกัน

- 20 ผู้ร่วมดำเนินงานต้องรับรู้รายการดังต่อไปนี้ตามส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานร่วมกัน
- 20.1 สินทรัพย์ รวมทั้งส่วนแบ่งในสินทรัพย์ใด ๆ ที่ร่วมกันถือครอง
 - 20.2 หนี้สิน รวมทั้งส่วนแบ่งในหนี้สินใด ๆ ที่ร่วมกันก่อขึ้น
 - 20.3 รายได้จากการขายส่วนแบ่งผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินงานร่วมกัน
 - 20.4 ส่วนแบ่งของรายได้จากการขายผลผลิตโดยการดำเนินงานร่วมกัน และ
 - 20.5 ค่าใช้จ่าย รวมทั้งส่วนแบ่งในค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่ร่วมกันก่อขึ้น

- 21 ผู้ร่วมดำเนินงานต้องรับรู้สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของตน ในการดำเนินงานร่วมกันให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายนั้น
- 21ก เมื่อกิจการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันที่กิจกรรมของการดำเนินงานร่วมกันนั้น ประกอบกันขึ้นเป็นธุรกิจตามนิยามที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ กิจการต้องนำหลักการบัญชีที่เกี่ยวกับการรวมธุรกิจทั้งหมดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับอื่น ๆ มาถือปฏิบัติกับส่วนได้เสียที่มีอยู่ตามย่อหน้าที่ 20 ซึ่งไม่ขัดแย้งกับแนวทางของ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และต้องเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการกำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้นสำหรับรายการการรวมธุรกิจของกิจการด้วย ซึ่งหลักการดังกล่าว ให้นำมาถือปฏิบัติกับทั้งการซื้อส่วนได้เสียเมื่อเริ่มแรกและส่วนได้เสียส่วนเพิ่มในการดำเนินงานร่วมกันที่กิจกรรมของการดำเนินงานร่วมกันนั้น ประกอบกันขึ้นเป็นธุรกิจ การบัญชีสำหรับการซื้อ ส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันนี้ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข33ก ถึง ข33ง
- 22 การบัญชีสำหรับรายการที่เกิดขึ้นระหว่างกิจการและการดำเนินงานร่วมกันซึ่งกิจการเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน เช่น การขาย การโอนให้ หรือการซื้อสินทรัพย์ ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข34 ถึง ข37
- 23 ผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันแต่ไม่มีการควบคุมร่วมต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตน ในการดำเนินงานร่วมกันนั้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 20 ถึง 22 หากตนมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันนั้น อย่างไรก็ตาม หากผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันแต่ไม่มีการควบคุมร่วมไม่ได้มีสิทธิในสินทรัพย์และไม่ได้มีภาระผูกพันใน หนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันนั้น ผู้นั้นต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงาน ร่วมกันให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสีย

การร่วมค้า

- 24 ผู้ร่วมค้าต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการร่วมค้าเป็นเงินลงทุน และรับรู้เงินลงทุนนั้นโดยใช้ วิธีส่วนได้เสียตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า เว้นแต่กิจการจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามวิธีส่วนได้เสียตามที่ระบุในมาตรฐานการ บัญชีฉบับดังกล่าว
- 25 ผู้เข้าร่วมในการร่วมค้าแต่ไม่มีการควบคุมร่วมต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการร่วมค้านั้นตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน เว้นแต่ผู้นั้นมีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญเหนือการร่วมค้านั้นซึ่งในกรณีนี้ผู้เข้าร่วมในการร่วมค้าดังกล่าวต้องรับรู้ส่วนได้ เสียของตนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า

งบการเงินเฉพาะกิจการ

- 26 ในงบการเงินเฉพาะกิจการ ผู้ร่วมดำเนินงานหรือผู้ร่วมค้าต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตน ดังนี้
- 26.1 ส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน ให้รับรู้ตามย่อหน้าที่ 20 ถึง 22
 - 26.2 ส่วนได้เสียในการร่วมค้า ให้รับรู้ตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ
- 27 ในงบการเงินเฉพาะกิจการ ผู้เข้าร่วมการงานแต่ไม่มีการควบคุมร่วมต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตน ดังนี้
- 27.1 ส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน ให้รับรู้ตามย่อหน้าที่ 23
 - 27.2 ส่วนได้เสียในการร่วมค้า ให้รับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน เว้นแต่กิจการมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเหนือการร่วมค้านั้น ซึ่งในกรณีนี้ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

การร่วมการงาน	หมายถึง	การงานซึ่งบุคคลหรือกิจการตั้งแต่สองหรือมากกว่าสองราย มีการควบคุมร่วมกัน
การควบคุมร่วม	หมายถึง	การร่วมกันควบคุมการงานซึ่งได้ตกลงกันไว้ในสัญญา ซึ่งการควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น
การดำเนินงานร่วมกัน	หมายถึง	การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น
ผู้ร่วมดำเนินงาน	หมายถึง	ผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันซึ่งมีการควบคุมร่วมในการดำเนินงานร่วมกันนั้น
การร่วมค้า	หมายถึง	การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น
ผู้ร่วมค้า	หมายถึง	ผู้เข้าร่วมในการร่วมค้าซึ่งมีการควบคุมร่วมในการร่วมค้านั้น
ผู้เข้าร่วมการงาน	หมายถึง	กิจการที่เข้าร่วมในการร่วมการงาน ไม่ว่ากิจการนั้นจะมีการควบคุมร่วมในการงานดังกล่าวหรือไม่

หน่วยงานแยกต่างหาก หมายถึง หน่วยงานทางการเงินที่สามารถระบุเป็นหน่วยงานที่แยกต่างหากได้ ซึ่งรวมทั้งกิจการที่แยกต่างหากโดยการจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือกิจการที่กฎหมายยอมรับว่าเป็นกิจการที่แยกต่างหาก ไม่ว่ากิจการดังกล่าวจะมีสภาพนิติบุคคลตามกฎหมายหรือไม่

คำนิยามของคำศัพท์ต่อไปนี้ได้กำหนดอยู่ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม และได้นำมาใช้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้โดยมีความหมายเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้น

- การควบคุมผู้ได้รับการลงทุน
- วิธีส่วนได้เสีย
- อำนาจ
- สิทธิเพื่อการคุ้มครอง
- กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- งบการเงินเฉพาะกิจการ
- อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ซึ่งอธิบายแนวทางปฏิบัติของย่อหน้าที่ 1 ถึง 27 และมีความเทียบเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- ข1 ตัวอย่างในภาคผนวกนี้แสดงให้เห็นสถานการณ์สมมติ ถึงแม้ว่าบางแง่มุมของตัวอย่างนี้อาจนำเสนอในรูปแบบตามความเป็นจริง ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของรูปแบบข้อเท็จจริงบางอย่างจะต้องนำมาประเมินเมื่อนำมามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน มาประยุกต์ใช้

การร่วมการงาน

ข้อตกลงตามสัญญา (ย่อหน้าที่ 5)

- ข2 ข้อตกลงตามสัญญาสามารถพบได้ในหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่แล้วข้อตกลงตามสัญญาที่สามารถใช้บังคับได้มักจะเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งอยู่ในรูปแบบของสัญญาหรือบันทึกการหารือระหว่างผู้เข้าร่วมการงานแต่ก็อาจจะไม่ใช่ในทุกกรณี กลไกทางกฎหมายอาจจะสามารถสร้างข้อตกลงที่สามารถบังคับใช้ได้ด้วยตัวกลไกดังกล่าวเองหรือร่วมกับสัญญาที่ทำระหว่างผู้เข้าร่วมการงาน
- ข3 เมื่อการร่วมการงานได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก (ดูย่อหน้าที่ ข19 ถึง ข33) ข้อตกลงตามสัญญาหรือบางส่วนของข้อตกลงตามสัญญาอาจจะระบุรวมอยู่ในข้อบังคับ กฎบัตร หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานแยกต่างหากนั้นก็ได้
- ข4 ข้อตกลงตามสัญญาจะระบุข้อกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของการร่วมการงานนั้นซึ่งโดยทั่วไปข้อตกลงตามสัญญามักจะประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้
- ข4.1 จุดประสงค์ กิจกรรม และระยะเวลาของการร่วมการงาน
- ข4.2 วิธีการในการแต่งตั้งคณะกรรมการของการร่วมการงาน หรือคณะผู้บริหารอื่นที่มีอำนาจเทียบเท่ากับคณะกรรมการดังกล่าว
- ข4.3 กระบวนการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องที่ต้องได้รับการตัดสินใจจากผู้เข้าร่วมการงาน สิทธิในการออกเสียงของผู้เข้าร่วมการงาน และระดับของการสนับสนุนที่ต้องการสำหรับเรื่องดังกล่าว กระบวนการตัดสินใจตามที่ได้รับไว้ในข้อตกลงตามสัญญานี้ทำให้เกิดการควบคุมร่วมในการร่วมการงานนั้น (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข11)
- ข4.4 ทุนหรือการจ่ายสมทบอื่น ๆ ที่ต้องการจากผู้เข้าร่วมการงาน
- ข4.5 วิธีการแบ่งสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานให้แก่ผู้เข้าร่วมการงาน

การควบคุมร่วม (ย่อหน้า 7 ถึง 13)

- ข5 ในการประเมินว่ากิจการมีการควบคุมร่วมในกิจการหรือไม่นั้น อันดับแรก กิจการต้องประเมินว่าผู้เข้าร่วมกิจการทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมกิจการมีการควบคุมกิจการนั้นหรือไม่ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม ได้ให้นิยามของการควบคุมไว้ และกิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดว่าผู้เข้าร่วมกิจการทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมกิจการเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าร่วมในกิจการดังกล่าวหรือไม่ รวมทั้งสามารถเปลี่ยนแปลงผลตอบแทนเหล่านั้นโดยใช้อำนาจของตนที่มีอยู่ในกิจการดังกล่าวได้หรือไม่ เมื่อผู้เข้าร่วมกิจการทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมกิจการสามารถร่วมกันกำกับดูแลกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนที่กิจการนั้นจะได้รับ (กล่าวคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง) ผู้เข้าร่วมกิจการดังกล่าวจึงมีการควบคุมกิจการนั้นร่วมกัน
- ข6 หลังจากได้ข้อสรุปว่าผู้เข้าร่วมกิจการทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมกิจการมีการควบคุมกิจการนั้นร่วมกันแล้ว กิจการต้องประเมินว่ากิจการมีการควบคุมร่วมในกิจการดังกล่าวหรือไม่ การควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการแล้วเท่านั้น ทั้งนี้ กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการประเมินว่าผู้เข้าร่วมกิจการทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมกิจการได้ร่วมกันควบคุมกิจการนั้น หรือว่ามีเพียงผู้เข้าร่วมกิจการรายเดียวเป็นผู้ควบคุมกิจการนั้น
- ข7 ในบางครั้ง กระบวนการตัดสินใจที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้เข้าร่วมกิจการซึ่งระบุไว้ในข้อตกลงตามสัญญาทำให้เกิดการควบคุมร่วมโดยปริยาย ตัวอย่างเช่น สมมติว่ากิจการสองแห่งได้จัดตั้งกิจการขึ้น ซึ่งแต่ละฝ่ายมีสิทธิในการออกเสียงร้อยละ 50 และข้อตกลงตามสัญญาระหว่างสองกิจการนี้ระบุว่าการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 51 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมด ดังนั้น ในกรณีนี้จึงมีการตกลงร่วมกันโดยปริยายว่าทั้งสองฝ่ายมีการควบคุมร่วมในกิจการนั้น เนื่องจากการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องไม่สามารถทำได้โดยปราศจากความเห็นชอบของทั้งสองฝ่าย
- ข8 ในสถานการณ์แวดล้อมอื่น ๆ ข้อตกลงตามสัญญาได้กำหนดสัดส่วนของสิทธิในการออกเสียงขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเอาไว้ในกรณีที่สามารถจัดกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจการที่ตกลงร่วมกันได้มากกว่าหนึ่งกลุ่มเพื่อให้ได้ตามสัดส่วนของสิทธิในการออกเสียงขั้นต่ำ ที่ต้องการจะทำให้การงานนั้นไม่ถือว่าการร่วมกิจการ ยกเว้นข้อตกลงตามสัญญาจะระบุว่าการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงานนั้นต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้เข้าร่วมกิจการรายใดบ้าง (หรือจากผู้เข้าร่วมกิจการรายใดรวมกัน)

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ**ตัวอย่างที่ 1**

สมมติว่ากิจการสามแห่งได้จัดตั้งการงานขึ้น ซึ่งสิทธิในการออกเสียงในการงานดังกล่าวของกิจการ ก เท่ากับร้อยละ 50 กิจการ ข เท่ากับร้อยละ 30 และกิจการ ค เท่ากับร้อยละ 20 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างกิจการ ก กิจการ ข และกิจการ ค ระบุว่า การตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงานต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมด ถึงแม้ว่ากิจการ ก สามารถขัดขวางการตัดสินใจใดๆ ก็ได้ แต่ก็ไม่ได้แสดงว่ากิจการ ก มีการควบคุมการงานดังกล่าวเนื่องจากกิจการ ข ต้องให้ความเห็นชอบกับการตัดสินใจนั้นด้วย กล่าวคือเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาที่กำหนดว่าการตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมดได้ให้ความหมายโดยนัยว่ากิจการ ก และกิจการ ข มีการควบคุมร่วมในการงานดังกล่าว เนื่องจากการตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงานนั้นไม่สามารถทำได้โดยปราศจากความเห็นชอบของทั้งกิจการ ก และกิจการ ข

ตัวอย่างที่ 2

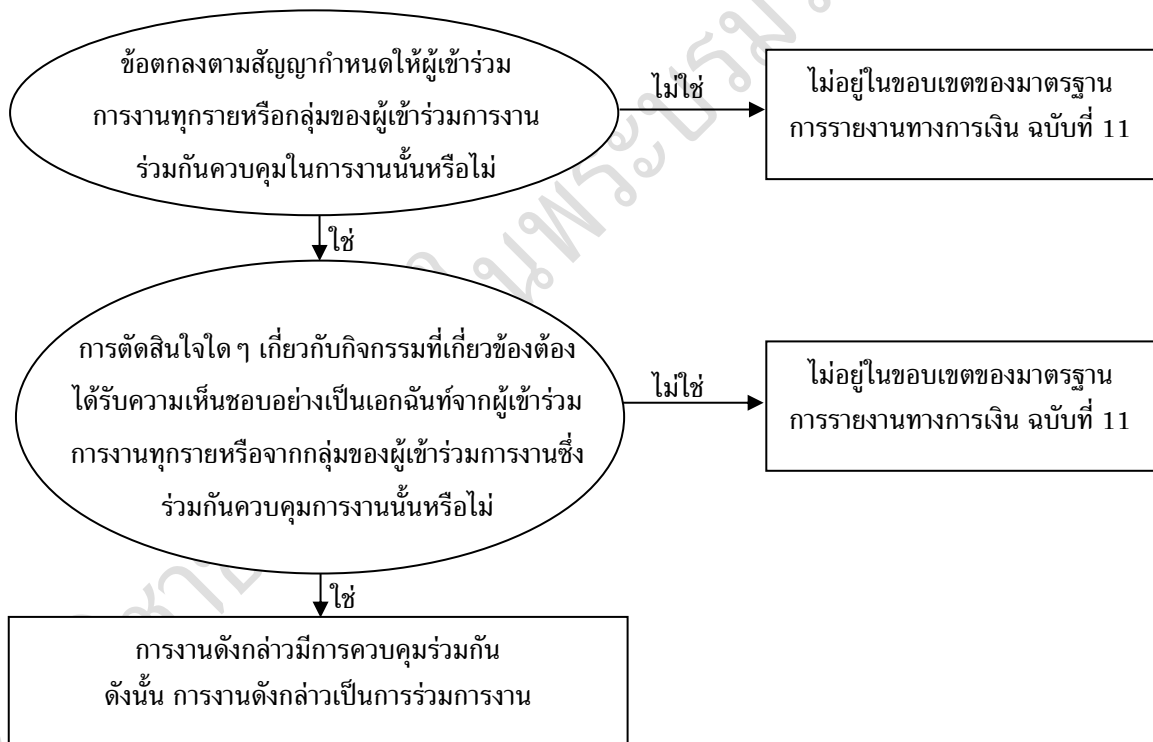
สมมติว่ากิจการสามแห่งได้จัดตั้งการงานขึ้นซึ่งสิทธิในการออกเสียงในการงานดังกล่าวของกิจการ ก เท่ากับร้อยละ 50 กิจการ ข เท่ากับร้อยละ 25 และกิจการ ค เท่ากับร้อยละ 25 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างกิจการ ก กิจการ ข และกิจการ ค ระบุว่า การตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงานนั้นต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมด ถึงแม้ว่ากิจการ ก สามารถขัดขวางการตัดสินใจใดๆ ก็ได้ แต่ก็ไม่ได้แสดงว่ากิจการ ก มีการควบคุมการงานดังกล่าว เนื่องจากกิจการ ข หรือกิจการ ค ต้องให้ความเห็นชอบกับการตัดสินใจนั้นด้วย ดังนั้น กิจการ ก กิจการ ข และกิจการ ค ตามตัวอย่างนี้จึงมีการควบคุมการงานนี้ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม การที่จะได้สิทธิในการออกเสียงถึงร้อยละ 75 นั้นสามารถเกิดจากการจัดกลุ่มผู้เข้าร่วมการงานได้มากกว่าหนึ่งกลุ่ม (กล่าวคือ การรวมกิจการ ก และกิจการ ข หรือการรวมกิจการ ก และกิจการ ค) ซึ่งในสถานการณ์เช่นนี้การงานดังกล่าวจะจัดเป็นการร่วมการงานได้ก็ต่อเมื่อข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้เข้าร่วมการงานจะต้องระบุว่า การตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงานนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นเอกฉันท์จากผู้เข้าร่วมการงานรายใดบ้าง

ตัวอย่างที่ 3

สมมติว่ากิจการ ก และกิจการ ข ต่างก็มีสิทธิในการออกเสียงในการงานเท่ากับร้อยละ 35 ส่วนอีกร้อยละ 30 ที่เหลืออยู่เป็นสิทธิของผู้อื่นที่กระจายกันไป การตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต้องได้รับความเห็นชอบจากเสียงส่วนใหญ่ ดังนั้น กิจการ ก และกิจการ ข มีการควบคุมร่วมในการงานเฉพาะในกรณีที่ข้อตกลงตามสัญญาระบุว่า การตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงานนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้งกิจการ ก และกิจการ ข

- ข9 การได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ หมายความว่า ผู้เข้าร่วมการงานรายใดก็ตามที่มีการควบคุมร่วมสามารถกีดกันไม่ให้ผู้เข้าร่วมการงานรายหนึ่งรายใดหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานทำการตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียว (เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง) โดยปราศจากความเห็นชอบของตน ทั้งนี้ หากการได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์นั้นเกี่ยวกับการตัดสินใจที่ให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการงานเพื่อการคุ้มครองตนเองเท่านั้น และไม่ใช่การตัดสินใจที่เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงาน ผู้เข้าร่วมการงานรายนั้นจะไม่ได้ถือว่าเป็นผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานดังกล่าว
- ข10 ข้อตกลงตามสัญญาอาจเป็นคำสั่งของกระบวนการระงับข้อพิพาทก็ได้ เช่น คำตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการซึ่งคำสั่งดังกล่าวอาจอนุญาตให้มีการตัดสินใจได้โดยปราศจากความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์จากผู้ที่มีการควบคุมร่วมแต่การมีคำสั่งดังกล่าวก็ไม่ได้มีผลให้การงานนั้นไม่เกิดการควบคุมร่วมกัน ดังนั้น จึงไม่มีผลให้การงานนั้นไม่ถือว่าเป็นการร่วมการงาน

การประเมินการควบคุมร่วม

- ข11 เมื่อการงานไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน กิจการต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการงานดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

ประเภทของการร่วมการงาน (ย่อหน้าที่ 14 ถึง 19)

- ข12 การร่วมการงานจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย (เช่น เพื่อแบ่งปันต้นทุนและความเสี่ยงระหว่างผู้เข้าร่วมการงาน หรือเพื่อให้ผู้เข้าร่วมการงานเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือตลาดใหม่ ๆ) และสามารถจัดตั้งโดยใช้โครงสร้างและรูปแบบทางกฎหมายที่แตกต่างกันได้
- ข13 การร่วมการงานบางส่วนไม่ได้กำหนดให้กิจกรรมของการร่วมการงานนั้นต้องดำเนินการโดยใช้หน่วยงานแยกต่างหาก อย่างไรก็ตาม การร่วมการงานบางส่วนก็ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งหน่วยงานแยกต่างหากขึ้น
- ข14 การจัดประเภทการร่วมการงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ขึ้นอยู่กับสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานซึ่งเกิดจากการร่วมการงานตามปกติธุรกิจ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้แบ่งประเภทของการร่วมการงานออกเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า ในกรณีที่กิจการมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงาน การร่วมการงานดังกล่าวจะถือว่าเป็นการดำเนินงานร่วมกัน ส่วนในกรณีที่กิจการมีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงาน การงานดังกล่าวจะถือว่าเป็นการร่วมค้า ย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข33 ระบุถึงวิธีการประเมินที่กิจการต้องใช้ในการกำหนดว่ากิจการมีส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันหรือมีส่วนได้เสียในการร่วมค้า

การจัดประเภทการร่วมการงาน

- ข15 ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข14 ผู้เข้าร่วมการงานต้องประเมินสิทธิและภาระผูกพันของตนที่เกิดขึ้นจากการร่วมการงาน เพื่อใช้ในการจัดประเภทการร่วมการงาน ซึ่งกิจการต้องพิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้ในการประเมินดังกล่าว
 - ข15.1 โครงสร้างของการร่วมการงาน (ดูย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข21)
 - ข15.2 ในกรณีที่การร่วมการงานได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก ให้พิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้
 - ข15.2.1 รูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหาก (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข24)
 - ข15.2.2 เงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข25 ถึง ข28) และ
 - ข15.2.3 ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นที่เกี่ยวข้อง (ดูย่อหน้าที่ ข29 ถึง ข33)

โครงสร้างของการร่วมการงาน

การร่วมการงานที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

- ข16 การร่วมการงานที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหากถือว่าเป็นการดำเนินงานร่วมกัน ในกรณีดังกล่าว ข้อตกลงตามสัญญาจะกำหนดสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น รวมทั้งสิทธิของ

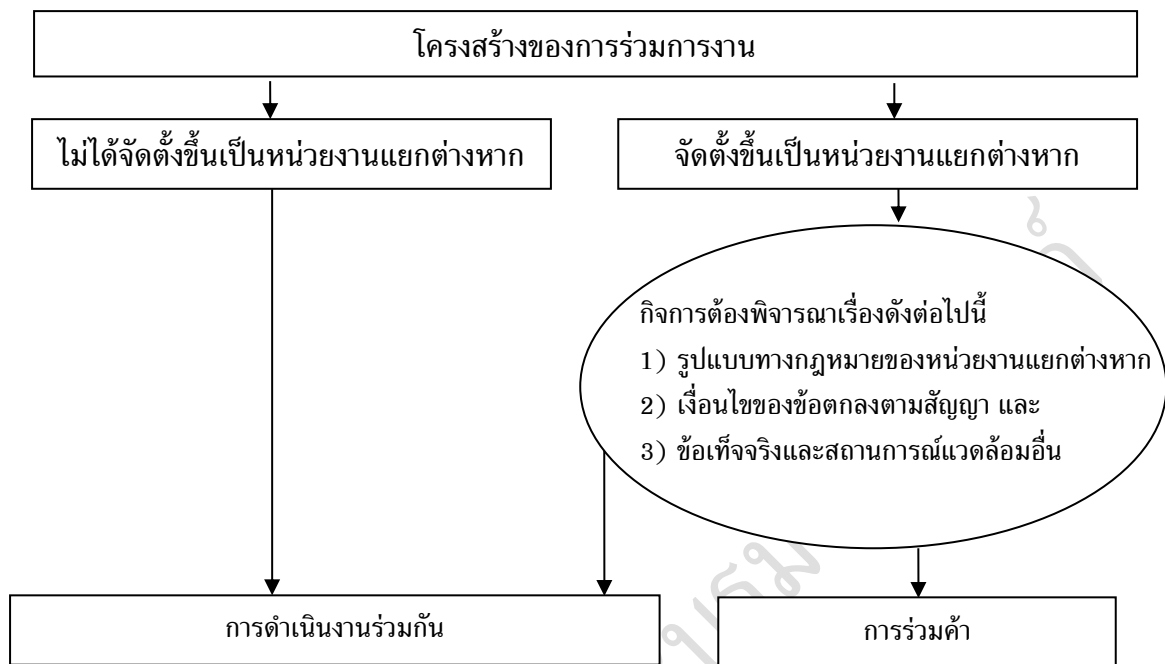
ผู้เข้าร่วมการงานในรายได้และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น

- ข17 ข้อตกลงตามสัญญามักจะอธิบายถึงลักษณะกิจกรรมของการร่วมการงาน และวิธีการที่ผู้เข้าร่วมการงานใช้ในการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นร่วมกัน ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมการงานตกลงที่จะร่วมกันผลิตสินค้า โดยมีการกำหนดงานที่แต่ละฝ่ายต้องรับผิดชอบเอาไว้ ซึ่งแต่ละฝ่ายต้องใช้สินทรัพย์ของตนและรับผิดชอบต่อหนี้สินที่ตนได้ก่อขึ้น นอกจากนี้ ข้อตกลงตามสัญญายังได้ระบุถึงวิธีการในการแบ่งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นร่วมกันให้แก่ผู้เข้าร่วมการงาน ในกรณีดังกล่าวงบการเงินของผู้ร่วมดำเนินงานแต่ละรายต้องรับรู้สินทรัพย์ที่นำมาใช้และหนี้สินที่ได้ออกขึ้นในงานที่ตนรับผิดชอบและรับรู้ส่วนแบ่งของตนในรายได้และค่าใช้จ่ายตามข้อตกลงตามสัญญานั้น
- ข18 ในกรณีอื่น ๆ เช่น ผู้เข้าร่วมการงานอาจตกลงที่จะแบ่งปันและร่วมกันใช้สินทรัพย์ ซึ่งในกรณีดังกล่าว ข้อตกลงตามสัญญาได้กำหนดสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์ที่ใช้งานร่วมกันและกำหนดวิธีการในการแบ่งผลผลิตหรือรายได้ที่ได้รับจากสินทรัพย์นั้นและต้นทุนในการดำเนินงานให้แก่ผู้เข้าร่วมการงาน ผู้ร่วมดำเนินงานแต่ละรายต้องรับรู้ส่วนแบ่งของตนในสินทรัพย์ที่ใช้งานร่วมกันและส่วนแบ่งของตนในหนี้สินใด ๆ ตามที่ได้ตกลงกัน และรับรู้ส่วนแบ่งของตนในผลผลิต รายได้ และค่าใช้จ่ายตามข้อตกลงตามสัญญานั้น

การร่วมการงานที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

- ข19 การร่วมการงานซึ่งสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากสามารถเป็นได้ทั้งการร่วมค้าหรือการดำเนินงานร่วมกัน
- ข20 การกำหนดว่าผู้เข้าร่วมการงานเป็นผู้ร่วมดำเนินงานหรือเป็นผู้ร่วมค้ำนั้นขึ้นอยู่กับสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหาก
- ข21 ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข15 เมื่อผู้เข้าร่วมการงานได้จัดตั้งการร่วมการงานขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก ผู้เข้าร่วมการงานต้องประเมินว่ารูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากตลอดจนเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา รวมทั้งข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นได้ทำให้ผู้เข้าร่วมการงานมีลักษณะใดดังต่อไปนี้หรือไม่
- ข21.1 มีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น (กล่าวคือ การร่วมการงานดังกล่าวจัดประเภทเป็นการดำเนินงานร่วมกัน) หรือ
- ข21.2 มีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น (กล่าวคือ การร่วมการงานดังกล่าวจัดประเภทเป็นการร่วมค้า)

การจัดประเภทการร่วมการงาน : การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงาน
ที่เกิดจากการร่วมการงาน

รูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหาก

- ข22 รูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากมีความเกี่ยวข้องกับการประเมินประเภทของการร่วมการงาน โดยรูปแบบทางกฎหมายนี้ช่วยในการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหาก เช่น ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนได้เสียในสินทรัพย์ซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากหรือไม่ และผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากหรือไม่
- ข23 ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมการงานอาจจัดการการร่วมการงานโดยใช้หน่วยงานแยกต่างหาก ซึ่งมีรูปแบบทางกฎหมายที่ทำให้ต้องพิจารณาหน่วยงานแยกต่างหากเป็นเอกเทศ (กล่าวคือสินทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากถือว่าเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของหน่วยงานแยกต่างหาก ไม่ใช่สินทรัพย์และหนี้สินของผู้เข้าร่วมการงาน) ในกรณีดังกล่าว การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานโดยพิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากแสดงให้เห็นว่าการร่วมการงานนั้นจัดเป็นการร่วมค้า อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขที่ผู้เข้าร่วมการงานได้ตกลงกันไว้ในข้อตกลงตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข25 ถึง ข28) รวมทั้งข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข29 ถึง ข33) สามารถลบล้างการประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากได้

- ข24 การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากนั้นมีความเพียงพอที่จะสรุปว่าการร่วมการงานดังกล่าวจัดเป็นการดำเนินงานร่วมกัน ก็ต่อเมื่อผู้เข้าร่วมการงานต้องจัดการการร่วมการงานโดยใช้หน่วยงานแยกต่างหาก ซึ่งรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากไม่ได้ทำให้มีการแบ่งแยกกันระหว่างผู้เข้าร่วมการงานและหน่วยงานแยกต่างหาก (กล่าวคือ สิทธิทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากถือว่าเป็นสิทธิทรัพย์และหนี้สินของผู้เข้าร่วมการงาน)

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา

- ข25 ในหลายกรณี สิทธิและภาระผูกพันที่ผู้เข้าร่วมการงานได้ตกลงกันไว้ในข้อตกลงตามสัญญามีความสอดคล้องหรือไม่มีความขัดแย้งกับสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากซึ่งการร่วมการงานนั้นได้จัดตั้งขึ้น
- ข26 ในกรณีอื่น ผู้เข้าร่วมการงานใช้ข้อตกลงตามสัญญาเพื่อยกเลิกหรือปรับปรุงสิทธิและภาระผูกพันที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากซึ่งการร่วมการงานนั้นได้จัดตั้งขึ้น

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ

ตัวอย่างที่ 4

สมมติว่ากิจการสองแห่งจัดตั้งการร่วมการงานขึ้นในรูปแบบของบริษัท ซึ่งแต่ละฝ่ายมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในบริษัทนั้นจำนวนร้อยละ 50 การจัดตั้งขึ้นเป็นบริษัททำให้สามารถแยกกิจการจากผู้เป็นเจ้าของได้ จึงทำให้สิทธิทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยกิจการถือว่าเป็นสิทธิทรัพย์และหนี้สินของบริษัทนั้น ในกรณีดังกล่าว การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสิทธิทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น

อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมการงานใช้ข้อตกลงตามสัญญาในการปรับปรุงรูปแบบของบริษัทเพื่อให้ผู้เข้าร่วมการงานแต่ละรายมีส่วนได้เสียในสิทธิทรัพย์ของบริษัทและรับผิดชอบหนี้สินของบริษัทนั้นตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ การปรับปรุงตามสัญญาดังกล่าวเกี่ยวกับรูปแบบของบริษัทสามารถทำให้จัดประเภทการงานเป็นการดำเนินงานร่วมกันได้

- ข27 ตารางต่อไปนี้แสดงการเปรียบเทียบเงื่อนไขโดยทั่วไปที่มีอยู่ในข้อตกลงตามสัญญาของผู้เข้าร่วมการงานร่วมกัน และเงื่อนไขโดยทั่วไปที่มีอยู่ในข้อตกลงตามสัญญาของผู้เข้าร่วมในการร่วมค้า ทั้งนี้ ตัวอย่างเกี่ยวกับเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาที่แสดงในตารางนี้ไม่ได้แสดงไว้อย่างครบถ้วนสำหรับทุกกรณี

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา		
	การดำเนินงานร่วมกัน	การร่วมค้า
เงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา	ข้อตกลงตามสัญญาได้ให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และทำให้ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น	ข้อตกลงตามสัญญาได้ให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น (กล่าวคือหน่วยงานแยกต่างหาก (แต่ไม่ใช่ผู้เข้าร่วมการงาน) เป็นผู้มีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น)
สิทธิในสินทรัพย์	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนแบ่งในส่วนได้เสียทั้งหมด (เช่น สิทธิกรรมสิทธิ์ หรือความเป็นเจ้าของ) ในสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ (เช่น ตามสัดส่วนของส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของผู้เข้าร่วมการงานนั้น หรือตามสัดส่วนของกิจกรรมที่ดำเนินการโดยการร่วมการงานซึ่งเป็นส่วนของผู้เข้าร่วมการงานโดยตรง)	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้สินทรัพย์ที่นำมาใช้ในการร่วมการงานหรือสินทรัพย์ที่การร่วมการงานได้มาในภายหลังถือว่าเป็นสินทรัพย์ของการร่วมการงานนั้นโดยผู้เข้าร่วมการงานไม่มีส่วนได้เสียใด ๆ (กล่าวคือ ไม่มีสิทธิกรรมสิทธิ์ หรือความเป็นเจ้าของ) ในสินทรัพย์ของการร่วมการงานนั้น
ภาระผูกพันในหนี้สิน	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนแบ่งในหนี้สิน ภาระผูกพัน ต้นทุน และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ (เช่น ตามสัดส่วนของส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของผู้เข้าร่วมการงาน หรือตามสัดส่วนของกิจกรรมที่ดำเนินการโดยการร่วมการงานซึ่งเป็นส่วนของผู้เข้าร่วมการงานโดยตรง)	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้การร่วมการงานต้องเป็นผู้รับผิดชอบหนี้สินและภาระผูกพันของการร่วมการงาน ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องรับผิดชอบต่อการร่วมการงานเพียงแค่เงินลงทุนของตนในการร่วมการงานดังกล่าวหรือภาระผูกพันของตนเกี่ยวกับทุนที่ค้างชำระหรือทุนที่เพิ่มในการร่วมการงาน หรือทั้งสองกรณี

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา		
	การดำเนินงานร่วมกัน	การร่วมค้า
ภาระผูกพันในหนี้สิน (ต่อ)	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียกร้องจากบุคคลภายนอก	ข้อตกลงตามสัญญาระบุว่าเจ้าหน้าที่ของการร่วมการงานไม่มีสิทธิไล่เบียดผู้เข้าร่วมการงานให้ชำระหนี้สินหรือภาระผูกพันของการร่วมการงาน
รายได้ ค่าใช้จ่าย กำไร หรือขาดทุน	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้มีการปันส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ของผลการดำเนินงานของผู้เข้าร่วมการงานแต่ละราย ตัวอย่าง เช่น ข้อตกลงตามสัญญาอาจกำหนดให้มีการปันส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ของการผลิตที่ผู้เข้าร่วมการงานแต่ละรายใช้ในโรงงานที่ใช้งานร่วมกันซึ่งสามารถแตกต่างจากส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของตนในการร่วมการงานได้ ตัวอย่างอื่น เช่น ผู้เข้าร่วมการงานอาจตกลงกันที่จะแบ่งกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นตามเกณฑ์การปันส่วนที่กำหนดไว้ เช่น ตามส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของผู้เข้าร่วมการงาน ทั้งนี้ข้อกำหนดดังกล่าวไม่ได้ทำให้การร่วมการงานนั้นไม่ถือว่าเป็นการดำเนินงานร่วมกัน หากเข้าร่วมการงานมีสิทธิในทรัพย์สินและมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานแต่ละรายมีส่วนแบ่งในกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของการร่วมการงานนั้น

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา		
	การดำเนินงานร่วมกัน	การร่วมค้า
การค้ำประกัน	<p>ผู้เข้าร่วมการงานมักจะต้องการค้ำประกันแก่บุคคลภายนอก เช่น ผู้ที่ให้บริการจากการร่วมการงาน หรือผู้ที่ให้เงินทุนแก่การร่วมการงาน การให้การค้ำประกันดังกล่าวหรือการที่ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันที่จะต้องให้การค้ำประกันนั้นไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่าต้องจัดประเภทของการร่วมการงานนั้นเป็นการดำเนินงานร่วมกัน ทั้งนี้ ลักษณะที่กำหนดว่าการร่วมการงานดังกล่าวเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า คือ ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นหรือไม่ (ซึ่งผู้เข้าร่วมการงานอาจจะให้หรืออาจจะไม่ให้การค้ำประกันสำหรับภาระผูกพันในหนี้สินบางอย่างก็ได้)</p>	

ข28 เมื่อข้อตกลงตามสัญญาระบุว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงาน ผู้เข้าร่วมการงานจึงถือว่าเป็นผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกัน โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น (ย่อหน้าที่ ข29 ถึง ข33) ในการจัดประเภทการร่วมการงานนั้น

ประเมินข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น

ข29 เมื่อเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาไม่ได้ระบุว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงาน ผู้เข้าร่วมการงานต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นเพื่อประเมินว่าการร่วมการงานดังกล่าวจะจัดประเภทเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า

ข30 การร่วมการงานอาจจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก ซึ่งรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากทำให้มีการแบ่งแยกกันระหว่างผู้เข้าร่วมการงานและหน่วยงานแยกต่างหาก ทั้งนี้เงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาที่ผู้เข้าร่วมการงานตกลงกันอาจไม่ระบุถึงสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในหนี้สิน แต่การพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นสามารถทำให้จัดประเภทการร่วมการงานดังกล่าวเป็นการดำเนินงานร่วมกันได้ก็ต่อเมื่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และทำให้ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น

ข31 เมื่อกิจกรรมของการงานได้ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อการจัดหาผลผลิตให้แก่ผู้เข้าร่วมการงานเป็นหลัก แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์

- ของการงานนั้น ผู้เข้าร่วมการงานมักจะสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับการเข้าถึงผลผลิตที่การงานนั้นจัดทำให้โดยการกีดกันไม่ให้การงานดังกล่าวขายผลผลิตไปให้แก่บุคคลภายนอก
- ข32 ผลกระทบของการงานที่มีโครงสร้างและวัตถุประสงค์ดังกล่าว คือ การงานต้องใช้กระแสเงินสดรับจากผู้เข้าร่วมการงานที่ซื้อผลผลิตจากการงานนั้นเพื่อชำระหนี้สินที่การงานนั้นได้ก่อขึ้น ดังนั้นในกรณีที่การงานต้องพึ่งพิงกระแสเงินสดของผู้เข้าร่วมการงานแต่เพียงอย่างเดียวเพื่อให้การงานนั้นสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง จึงแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการงานนั้น

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ

ตัวอย่างที่ 5

สมมติว่ากิจการสองแห่งจัดตั้งการร่วมการงานขึ้นในรูปแบบของบริษัท (กิจการ ค) ซึ่งแต่ละฝ่ายมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของเท่ากับร้อยละ 50 วัตถุประสงค์ของการร่วมการงานนี้ คือ การผลิตวัตถุดิบที่ต้องนำมาใช้ในกระบวนการผลิตของผู้เข้าร่วมการงานแต่ละราย การร่วมการงานนี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่าผู้เข้าร่วมการงานได้นำสินทรัพย์มาใช้ในการผลิตวัตถุดิบตามข้อกำหนดของผู้เข้าร่วมการงานเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพแล้ว

รูปแบบทางกฎหมายของกิจการ ค (กิจการที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบของบริษัท) ซึ่งกิจการ ค เป็นผู้จัดการกิจกรรมต่าง ๆ ในเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยกิจการ ค เป็นสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ ค นอกจากนี้ ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้เข้าร่วมการงานไม่ได้ระบุว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสินทรัพย์หรือมีภาระผูกพันในหนี้สินของกิจการ ค ดังนั้นรูปแบบทางกฎหมายของกิจการ ค และเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาจึงแสดงให้เห็นว่าการร่วมการงานนี้เป็นการร่วมค้า

อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมการงานยังคงต้องพิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น

- ผู้เข้าร่วมการงานได้ตกลงกันที่จะซื้อผลผลิตทั้งหมดที่ผลิตโดยกิจการ ค ในสัดส่วน 50:50 โดยกิจการ ค ไม่สามารถขายผลผลิตใดๆ ไปให้แก่บุคคลภายนอกได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เข้าร่วมการงานทั้งสองฝ่าย แต่เนื่องจากการร่วมการงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาผลผลิตตามที่ต้องการที่ผู้เข้าร่วมการงานต้องการ ดังนั้นจึงคาดว่า การขายผลผลิตให้แก่บุคคลภายนอกนี้จะเป็นรายการที่ไม่ปกติและไม่มีสาระสำคัญ
- ผู้เข้าร่วมการงานทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดราคาของผลผลิตที่ขายให้แก่ผู้เข้าร่วมการงาน ณ ระดับราคาที่ครอบคลุมต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการบริหารที่เกิดขึ้นของกิจการ ค ซึ่งตามเกณฑ์การดำเนินงานนี้ การร่วมการงานดังกล่าวตั้งใจที่จะดำเนินงาน ณ ระดับจุดคุ้มทุน

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมดังต่อไปนี้

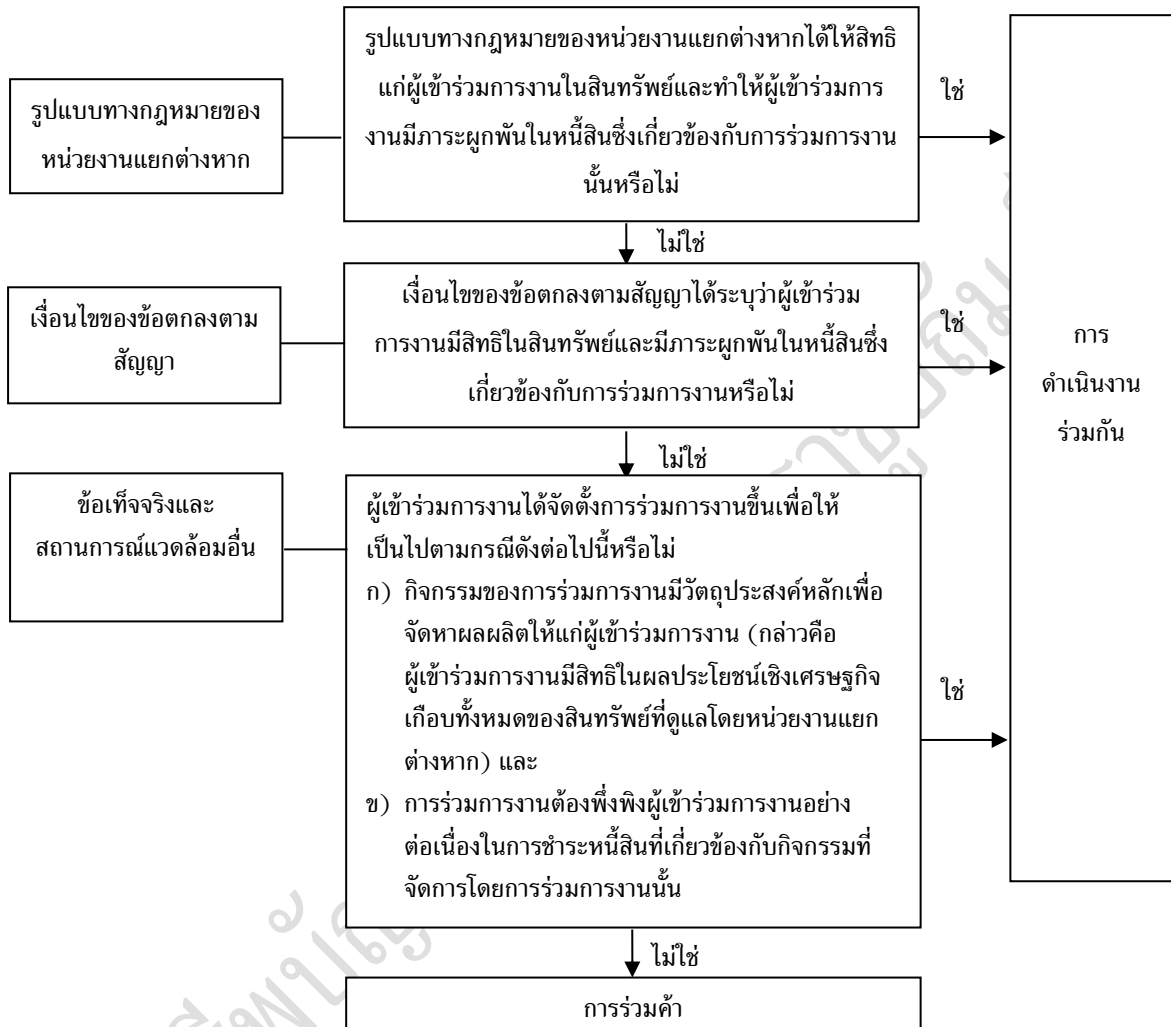
- ภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่จะต้องซื้อผลผลิตทั้งหมดที่ผลิตโดยกิจการ ค แสดงให้เห็นว่ากิจการ ค ต้องพึ่งพิงผู้เข้าร่วมการงานแต่เพียงอย่างเดียวในการสร้างกระแสเงินสด ดังนั้น ผู้เข้าร่วมการงานจึงมีภาระผูกพันที่จะต้องจัดหาเงินเพื่อชำระหนี้สินของกิจการ ค

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ

- ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในผลผลิตทั้งหมดที่ผลิตโดยกิจการ ค หมายความว่าผู้เข้าร่วมงานกำลังใช้และมีสิทธิในผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจทั้งหมดของสินทรัพย์ของกิจการ ค ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าต้องจัดประเภทการร่วมการงานนี้เป็นการดำเนินงานร่วมกัน โดยข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดประเภทการร่วมการงานในสถานการณ์แวดล้อมเหล่านี้จะไม่เปลี่ยนแปลงถ้าผู้เข้าร่วมการงานได้ขายส่วนแบ่งผลผลิตของตนให้แก่บุคคลภายนอกแทนที่จะใช้ส่วนแบ่งผลผลิตดังกล่าวในกระบวนการผลิตครั้งต่อไปของตน หากผู้เข้าร่วมการงานเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาเพื่อให้การร่วมการงานนั้นสามารถขายผลผลิตไปให้แก่บุคคลภายนอกได้ จะทำให้กิจการ ค ต้องรับเอาความเสี่ยงเกี่ยวกับอุปสงค์ ความเสี่ยงเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ และความเสี่ยงด้านเครดิตเอาไว้ ดังนั้น ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมดังกล่าว จะต้องประเมินเพื่อจัดประเภทการร่วมการงานใหม่ ซึ่งจากข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าจะต้องจัดประเภทการร่วมการงานนี้เป็นการร่วมค้า

ข33 แผนภูมิต่อไปนี้แสดงการประเมินที่กิจการต้องปฏิบัติตามในการจัดประเภทการงานเมื่อการร่วมการงานได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

การจัดประเภทการร่วมการงานที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

งบการเงินของผู้เข้าร่วมการงาน (ย่อหน้าที่ 21ก ถึง 22)

การบัญชีสำหรับการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน

ข33ก เมื่อกิจการเข้าซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันที่กิจกรรมของการดำเนินงานร่วมกันนั้นประกอบกันขึ้นเป็นธุรกิจตามนิยามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ กิจการต้องนำหลักการบัญชีที่เกี่ยวกับการรวมธุรกิจทั้งหมดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ และมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ มาถือปฏิบัติตามส่วนได้เสียที่มีอยู่ตามย่อหน้าที่ 20 ซึ่งไม่ขัดแย้งกับแนวทางของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และต้องเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับการกำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้นสำหรับรายการการรวมธุรกิจของกิจการด้วย หลักการบัญชี

เกี่ยวกับการรวมธุรกิจที่ไม่ขัดแย้งกับแนวทางของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงเรื่องดังต่อไปนี้

- ข33ก.1 วัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่ระบุได้ด้วยมูลค่ายุติธรรมสำหรับรายการที่ไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ
- ข33ก.2 รับรู้ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่ต้นทุนดังกล่าวเกิดขึ้นและได้รับบริการ ยกเว้นต้นทุนในการออกตราสารหนี้หรือตราสารทุนซึ่งต้องรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน¹
- ข33ก.3 รับรู้สินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีซึ่งเกิดขึ้นจากการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์หรือหนี้สินจากการรวมธุรกิจตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ และ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ยกเว้นหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกิดจากการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของค่าความนิยม
- ข33ก.4 รับรู้ส่วนเกินของสิ่งตอบแทนที่โอนให้ที่มากกว่าจำนวนสุทธิ ณ วันซื้อของสินทรัพย์ที่ระบุได้ที่ได้มาและหนี้สินที่รับมา (หากมี) เป็นค่าความนิยม และ
- ข33ก.5 ทดสอบการตัดจ่ายของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่ค่าความนิยมได้ถูกปันส่วนอย่างน้อยปีละครั้งและเมื่อมีข้อบ่งชี้ว่าหน่วยสินทรัพย์นั้น ๆ อาจจะต้องจ่าย ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การตัดจ่ายของสินทรัพย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าความนิยมที่เกิดจากการรวมธุรกิจ
- ข33ข ย่อหน้าที่ 21ก และ ข33ก นั้นให้นำมาปฏิบัติกับการจัดตั้งการดำเนินงานร่วมกันเฉพาะในกรณีที่ธุรกิจที่มีอยู่เดิมตามนิยามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ ถูกนำมาให้แก่การดำเนินงานร่วมกันในตอนจัดตั้งการดำเนินงานร่วมกันโดยผู้ร่วมดำเนินงานรายใดรายหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สองย่อหน้านี้อาจจะไม่ถูกนำมาปฏิบัติสำหรับกรณีการจัดตั้งการดำเนินงานร่วมกันที่ผู้ร่วมดำเนินงานทุกรายที่ร่วมอยู่ในการดำเนินงานร่วมกันนี้ นำสินทรัพย์หรือกลุ่มของสินทรัพย์ที่ไม่ได้ประกอบกันขึ้นเป็นธุรกิจมาให้แก่การดำเนินงานร่วมกันในตอนจัดตั้ง
- ข33ค ผู้ร่วมดำเนินงานรายหนึ่งอาจจะเพิ่มส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานร่วมกันที่กิจกรรมของการดำเนินงานร่วมกันนั้น ประกอบกันขึ้นเป็นธุรกิจตามนิยามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ โดยผู้ร่วมดำเนินงานอาจซื้อส่วนได้เสียเพิ่มเติมในการดำเนินงานร่วมกัน ในกรณีดังกล่าว ส่วนได้เสียเดิมที่มีอยู่ในการดำเนินงานร่วมกันจะไม่ถูกวัดมูลค่าใหม่หากผู้ร่วมดำเนินงานยังคงมีการควบคุมร่วมอยู่
- ข33คก ผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันแต่ไม่มีการควบคุมร่วมอาจได้มีการควบคุมร่วมในการดำเนินงานร่วมกันซึ่งกิจกรรมของการดำเนินงานร่วมกันนั้น ประกอบกันขึ้นเป็นธุรกิจตามนิยาม

¹ ถ้ากิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ แต่ยังไม่ได้นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน มาปฏิบัติใช้ การอ้างอิงใด ๆ ถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ให้หมายถึงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน

ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ ในกรณีดังกล่าว ส่วนได้เสียเดิมที่มีอยู่ในการดำเนินงานร่วมกันจะไม่ถูกวัดมูลค่าใหม่

- ข33ง ย่อหน้าที่ 21ก และ ข33ก ถึง ข33ค ไม่นำมาปฏิบัติสำหรับกรณีการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันที่ผู้เข้าร่วมนั้นมีส่วนในการควบคุมร่วม ซึ่งรวมถึงกิจการที่เข้าซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกันโดยบุคคล กิจการ กลุ่มบุคคลหรือกลุ่มกิจการเดียวกันที่มีการควบคุมสูงสุดทั้งก่อนและหลังการซื้อ และการควบคุมนั้นไม่เป็นการชั่วคราว

การบัญชีสำหรับการขายหรือการโอนสินทรัพย์ให้แก่การดำเนินงานร่วมกัน

- ข34 เมื่อกิจการเข้าทำรายการกับการดำเนินงานร่วมกันซึ่งกิจการเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน เช่น การขายหรือการโอนสินทรัพย์ให้ แสดงว่ากิจการมีรายการกับผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันรายอื่น ดังนั้น ผู้ร่วมดำเนินงานดังกล่าวต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากรายการนั้นเฉพาะส่วนได้เสียของผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันรายอื่นเท่านั้น
- ข35 เมื่อรายการดังกล่าวแสดงหลักฐานว่าเกิดการลดลงของมูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินทรัพย์ที่ขายหรือโอนให้แก่การดำเนินงานร่วมกัน หรือแสดงหลักฐานว่าเกิดผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์เหล่านั้น ผู้ร่วมดำเนินงานดังกล่าวต้องรับรู้ผลขาดทุนเหล่านั้นเต็มจำนวน

การบัญชีสำหรับการซื้อสินทรัพย์จากการดำเนินงานร่วมกัน

- ข36 เมื่อกิจการเข้าทำรายการกับการดำเนินงานร่วมกันซึ่งกิจการเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน เช่น การซื้อสินทรัพย์ กิจการต้องไม่รับรู้ส่วนแบ่งของตนในผลกำไรหรือขาดทุนดังกล่าวจนกว่าจะขายสินทรัพย์นั้นออกไปให้แก่บุคคลภายนอก
- ข37 เมื่อรายการดังกล่าวแสดงหลักฐานว่าเกิดการลดลงของมูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินทรัพย์ที่ซื้อโดยผู้เข้าร่วมการงาน หรือแสดงหลักฐานว่าเกิดผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์เหล่านั้น ผู้ร่วมดำเนินงานแต่ละรายต้องรับรู้ส่วนแบ่งของตนในผลขาดทุนดังกล่าว

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติ การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง และการยกเลิกมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับอื่น

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ซึ่งมีความเทียบเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

วันถือปฏิบัติ

- ค1 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน นี้เป็นครั้งแรกกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วยและต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า พร้อมกัน
- ค1ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- ค1กก การบัญชีสำหรับการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน ที่ปรับปรุงในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 (ที่ปรับปรุงในปี 2559) เรื่อง การร่วมการงาน นี้ มีการเพิ่มหัวข้อหลังจากย่อหน้าที่ ข33 และเพิ่มย่อหน้าที่ 21ก ข33ก ถึง ข33ง และ ค14ก และหัวข้อที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องปฏิบัติตามการปรับปรุงนี้โดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- ค1กข การปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินประจำปี (ที่ปรับปรุงในปี 2562) ทำให้เพิ่มเติมย่อหน้าที่ ข33คก กิจการต้องนำการปรับปรุงดังกล่าวมาถือปฏิบัติกับรายการที่กิจการได้มีอำนาจควบคุมร่วมในหรือหลังวันที่เริ่มต้นของรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 ทั้งนี้ อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการปรับปรุงนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง

- ค1ข โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรกให้กิจการนำเสนอเพียงข้อมูลเชิงปริมาณที่

กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด สำหรับงวดปีล่าสุดก่อนงวดปีแรกที่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน (“งวดก่อนหน้า งวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก”) ทั้งนี้กิจการอาจเลือกนำเสนอข้อมูลนี้สำหรับงวดบัญชีปัจจุบัน หรืองวดเปรียบเทียบก่อนหน้าถ้ามีการแสดงเปรียบเทียบก็ได้แต่ไม่ได้เป็นการบังคับ

การร่วมค้า – การเปลี่ยนแปลงจากวิธีรวมตามสัดส่วนเป็นวิธีส่วนได้เสีย

- ค2 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากวิธีรวมตามสัดส่วนเป็นวิธีส่วนได้เสีย กิจการต้องรับรู้เงินลงทุนของตน ในการร่วมค้า ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกโดยต้องวัดมูลค่า เงินลงทุนเมื่อเริ่มแรกนี้ด้วยจำนวนรวมของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่กิจการเคย นำมาจัดท่างบการเงินรวมด้วยวิธีรวมตามสัดส่วน รวมทั้งค่าความนิยมที่เกิดขึ้นจากการซื้อ กิจการ ทั้งนี้ หากค่าความนิยมนั้นเคยอยู่ภายใต้หน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่มีขนาดใหญ่กว่าหรือเคยอยู่ภายใต้กลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด กิจการต้องปันส่วน ค่าความนิยมดังกล่าวให้แก่การร่วมค้าตามสัดส่วนของมูลค่าตามบัญชีของการร่วมค้าและมูลค่า ตามบัญชีของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดหรือกลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่มี ค่าความนิยมนั้นดังกล่าวอยู่
- ค3 ยอดคงเหลือต้นงวดของเงินลงทุนตามย่อหน้าที่ ค2 ถือว่าเป็นต้นทุนของเงินลงทุนที่รับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรก โดยกิจการต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 40 ถึง 43 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ที่ปรับปรุงในปี 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า สำหรับยอดคงเหลือ ต้นงวด ของเงินลงทุนดังกล่าวเพื่อที่จะประเมินว่าเงินลงทุนนั้นเกิดการด้อยค่าหรือไม่ และ ต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าใดๆ โดยปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มี การนำมาใช้ครั้งแรก ทั้งนี้ ข้อยกเว้นสำหรับการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามย่อหน้าที่ 15 และ 24 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติเมื่อกิจการรับรู้เงิน ลงทุนในการร่วมค้าอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดในช่วงการเปลี่ยนแปลงสำหรับการ ร่วมการค้าที่เคยนำมาจัดท่างบการเงินรวมด้วยวิธีรวมตามสัดส่วน
- ค4 หากการรวมสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดที่กิจการเคยนำมาจัดท่างบการเงินรวมด้วยวิธีรวม ตามสัดส่วนทำให้เกิดสินทรัพย์สุทธิที่ติดลบ กิจการต้องประเมินว่ากิจการมีภาระผูกพันตาม กฎหมายหรือภาระผูกพันจากการอนุমানที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์สุทธิที่ติดลบนั้นหรือไม่ ซึ่งใน กรณีที่กิจการมีภาระผูกพันเกิดขึ้น กิจการต้องรับรู้หนี้สินสำหรับภาระผูกพันนั้นด้วย แต่ถ้ากิจการ สรุพบว่ากิจการไม่มีภาระผูกพันตามกฎหมายหรือภาระผูกพันจากการอนุমানที่เกี่ยวข้องกับ สินทรัพย์สุทธิที่ติดลบนั้น กิจการไม่ต้องรับรู้หนี้สินดังกล่าว แต่ต้องปรับปรุงกำไรสะสมต้นงวด ของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกโดยกิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว รวมทั้ง ต้องเปิดเผยส่วนแบ่งขาดทุนในการร่วมค้าที่ยังไม่รับรู้สะสมของกิจการ ณ วันต้นงวดของงวด

ก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกและ ณ วันที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้เป็นครั้งแรก

- ค5 กิจการต้องเปิดเผยรายละเอียดของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รวมไว้ในยอดคงเหลือของบัญชีเงินลงทุนดังกล่าว ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกโดยรวมการร่วมค้าทั้งหมดที่กิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลงตามที่ได้กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ค2 ถึง ค6
- ค6 ภายหลังจากการรับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจการต้องรับรู้เงินลงทุนของกิจการในการร่วมค้าโดยใช้วิธีส่วนได้เสียตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ที่ปรับปรุงในปี 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า

การดำเนินงานร่วมกัน – การเปลี่ยนแปลงจากวิธีส่วนได้เสียเป็นการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สิน

- ค7 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากวิธีส่วนได้เสียเป็นการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกัน ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก กิจการต้องตัดรายการเงินลงทุนที่เคยรับรู้โดยใช้วิธีส่วนได้เสียและรายการอื่น ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการในการร่วมการงานดังกล่าว ตามย่อหน้าที่ 38 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ที่ปรับปรุงในปี 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า และรับรู้ส่วนแบ่งของกิจการในสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกัน รวมทั้งค่าความนิยมใด ๆ ที่อาจเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุนนั้น
- ค8 กิจการต้องกำหนดส่วนได้เสียของกิจการในสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันตามสัดส่วนของสิทธิและภาระผูกพันของกิจการที่ได้กำหนดไว้ในข้อตกลงตามสัญญา กิจการวัดมูลค่าตามบัญชีเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์และหนี้สินโดยการแยกการดังกล่าวออกจากมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุน ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกที่แสดงตามข้อมูลที่กิจการใช้ในการปฏิบัติตามวิธีส่วนได้เสีย
- ค9 ผลต่างใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนที่เคยรับรู้โดยใช้วิธีส่วนได้เสียรวมทั้งรายการอื่น ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการในการร่วมการงานนั้นตามย่อหน้าที่ 38 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ที่ปรับปรุงในปี 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า กับจำนวนสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินรวมทั้งค่าความนิยมที่รับรู้ต้องปฏิบัติดังนี้
- ค9.1 หากจำนวนสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินรวมทั้งค่าความนิยมที่รับรู้มีจำนวนที่สูงกว่าเงินลงทุน (และรายการอื่นที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการ) ที่ได้ตัดออกจากบัญชีให้นำผลต่างนั้นมาหักกลับกับค่าความนิยมที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุน และถ้ายังมีผลต่างคงเหลืออยู่ให้นำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก

- ค9.2 หากจำนวนสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินรวมทั้งค่าความนิยมที่รับรู้มีจำนวนที่ต่ำกว่าเงินลงทุน (และรายการอื่นที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการ) ที่ได้ตัดออกจากบัญชีให้นำผลต่างนั้นมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก
- ค10 กิจการที่เปลี่ยนจากวิธีส่วนได้เสียเป็นการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินต้องแสดงการกระทบยอดระหว่างเงินลงทุนที่ได้ตัดออกจากบัญชี กับสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้รวมทั้งผลต่างที่ยังคงเหลืออยู่ซึ่งนำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก
- ค11 ข้อยกเว้นของการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกในย่อหน้าที่ 15 และ 24 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติเมื่อกิจการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกัน

การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลงในงบการเงินเฉพาะกิจการ

- ค12 กิจการที่เคยรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานร่วมกันเป็นเงินลงทุนที่แสดงด้วยวิธีราคาทุนในงบการเงินเฉพาะกิจการตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ หรือรับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องปฏิบัติดังนี้
- ค12.1 ตัดรายการเงินลงทุนออกจากบัญชี และรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกันด้วยจำนวนตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ๑7 ถึง ๑9
- ค12.2 แสดงการกระทบยอดระหว่างเงินลงทุนที่ตัดออกจากบัญชีกับสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้รวมทั้งผลต่างที่ยังคงเหลืออยู่ซึ่งนำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดล่าสุดที่ผ่านมา
- ค13 ข้อยกเว้นของการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกในย่อหน้าที่ 15 และ 24 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติเมื่อกิจการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานร่วมกันในงบการเงินเฉพาะกิจการอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดในช่วงการเปลี่ยนแปลงสำหรับการดำเนินงานร่วมกันตามย่อหน้าที่ ค12

การอ้างอิง “งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก”

- ค13ก แม้ว่าในย่อหน้าที่ ค2 ถึง ค12 จะอ้างอิงคำว่า “งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก” กิจการอาจสามารถเลือกนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงแล้วสำหรับงวดก่อนหน้า (หากมีการนำเสนอ) ที่งวดก็ได้โดยไม่เป็นการบังคับ หากกิจการมีการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงแล้วสำหรับงวดก่อนหน้า การอ้างอิงคำว่า “งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก” ในย่อหน้าที่ ค2 ถึง ค12 ให้อ่านแทนโดยใช้คำว่า “งวดบัญชีแรกสุดที่ถูกนำเสนอเปรียบเทียบที่ปรับปรุงแล้ว”

- ค13ข หากกิจการมีการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ไม่ได้ทำการปรับปรุงสำหรับงวดก่อนหน้า กิจการต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีการปรับปรุงและถูกจัดทำขึ้นด้วยหลักเกณฑ์ที่ต่างกัน และอธิบายหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย

การอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

- ค14 ถ้ากิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ แต่ยังไม่ได้นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน มาปฏิบัติใช้ การอ้างอิงใดๆ ถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ให้หมายถึงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน

การบัญชีสำหรับการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน

- ค14ก การบัญชีสำหรับการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน (ที่ปรับปรุงในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 (ที่ปรับปรุงในปี 2559) เรื่อง การร่วมการงาน) นี้ มีการเพิ่มหัวข้อหลังจากย่อหน้าที่ ข33 และเพิ่มย่อหน้าที่ 21ก ข33ก ถึง ข33ง และ ค1ก และหัวข้อที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องปฏิบัติตามการปรับปรุงนี้โดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปสำหรับการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันที่กิจกรรมของการดำเนินงานร่วมกันนั้นประกอบกันขึ้นเป็นธุรกิจตามนิยามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ที่ปรับปรุงในปี 2559) เรื่อง การรวมธุรกิจ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นงวดของงวดแรกที่มีการปฏิบัติตามการปรับปรุงนี้ (1 มกราคม 2560) ดังนั้น จำนวนที่รับรู้สำหรับการซื้อส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันในงวดก่อนจะต้องไม่นำมาปรับปรุง

การยกเลิกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

- ค15 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังต่อไปนี้
- ค15.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การร่วมการงาน และ
- ค15.2 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทสกุล	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายนพฤกษ์	พิชญวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวบุษ	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาววราพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	สิรววัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ตินตะสุวรรณ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบูลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นวกุล)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ฐปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	กรรมการ
(นางสาวอริสา	นพวงศ์ ณ ออยุธยา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางपालิตา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิตา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสุนทร	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วรระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางอภิขยา	พอลเล็ต)	กรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสิทธิ์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสติน	อนุกรรมการ
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สัมฤทธิ์เลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวาลา	เทียนประเสริฐ	อนุกรรมการ
นายอายุสม์	กฤษณามระ	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ้นปีติพงษ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวรารวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรณี	วรวิจิตรสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
(นางบุศรา	ปัญญาพัฒนากุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรณ	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิตา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(นางสาวชมานันท์	เนตพุทกณะ)	อนุกรรมการ
(นางสาวฐมน	ฐิตะธนะกิจ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐวรรณ	ภิรมยาภรณ์)	อนุกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมติลวงค์)	อนุกรรมการ
(นางอภิชยา	พอลเส็ต)	อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นายธานี	โอฟารัตน์มณี)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสาวธัญพร	อธิกุลวริน)	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นางสาวสินสิริ	ทั้งสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยาภร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนาวัฒน์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สีนวลขำ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐกฤตา	สุชีโต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิชยา	พอลเส็ต)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชชานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พฤทธิธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศ์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อรุณีวีระวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนีย์ศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิขญา	พอลเล็ด)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวิร์	เดชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปรร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วรระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	อนุกรรมการและเลขานุการ

